

✦ Texty na tento týden – Mk 15:42–47; Mk 16; Ko 2:10–12; 1K 15:1–8; Da 9:24–27; J 20:11–18

✦ Základní verš

„Řekl jim: „Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položili.““ (Mk 16:6)

Ježíšovo ukřižování jako umíráček odzvonilo nadějším a víře jeho učedníků. Byl to pro ně temný závěr týdne. Nejenže je zlomila smrt jejich Mistra, ale báli se i o své životy (J 20,19).

Při studiu poslední kapitoly Evangelia podle Marka se soustředíme na události, které následovaly po Ježíšově smrti.

Nejprve se podíváme na načasování Ježíšova vzkříšení a na to, proč ženy v tu neděli ráno přišly ke hrobu. Adventisté se někdy vyhýbali ránu vzkříšení pro způsob, jakým se zneužívá k potvrzení svatosti neděle. Uvidíme však, že máme důvod k radosti, a to navzdory falešné teologii, která vzešla z nedělního vzkříšení.

Potom se budeme v lekci věnovat úvodním veršům Marka 16 a podíváme se, jak jsou propojeny s tématem, které prochází celou knihou. V pondělí a úterý se naše studium soustředí na koncept, který tvoří centrum evangelia.

V závěru týdne (středa a čtvrtek) přezkoumáme zbytek 16. kapitoly a budeme uvažovat o poslání, které vyplývá z textu pro nás. Naše studium uzavřeme výzvou, která čtenáře Evangelia podle Marka vede k tomu, aby nesl evangelium do celého světa.

✦ Osnova lekce:

Závěrečná kapitola Markova vyprávění o Ježíši je skutečným „happy endem“. Smrt neměla poslední slovo, ale centrem křesťanského života, naděje a zvěsti se stává spolehlivé svědectví o tom, že Ježíš znovu vstal, žije a je vítězem nad smrtí a hříchem.

- Mk 15:42–16:8 - Vzkříšení jako vrcholně radostná událost (neděle)
- Mk 16:1–8 - Prázdný hrob (pondělí)
- Mk 16:1–8 - Jděte a řekněte to ostatním (úterý)
- Mk 16:9–20 - Spolehlivé svědectví (středa)
- Mk 16:14–20 - Poslání nést tuto zprávu celému světu (čtvrtek)

NE 22. září – RADOST ZE VZKŘÍŠENÍ

Mk 16:4-6 „Ale když vzhledly, viděly, že kámen je odvalen; a byl velmi veliký. ⁵Vstoupily do hrobu a uviděly mládence, který seděl po pravé straně a měl na sobě bílé roucho; i zděsily se. ⁶Řekl jim: „Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položili.““

Mk 15:42-47 „⁴²A když už nastal večer – byl totiž den přípravy, předvečer soboty – ⁴³přišel Josef z Arimatie, vážený člen rady, který také očekával království Boží, dodal si odvahy, vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. ⁴⁴Pilát se podívil, že Ježíš už zemřel; zavolal si setníka a zeptal se ho, je-li už dlouho mrtev. ⁴⁵A když mu to setník potvrdil, daroval mrtvé tělo Josefovi. ⁴⁶Ten koupil plátno, sňal Ježíše z kříže, zavinul ho do plátna a položil do hrobu, který byl vytesán ve skále, a ke vchodu do hrobu přivalil kámen. ⁴⁷Marie z Magdaly a Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl uložen.“

Mk 16:1-6 „¹Když uplynula sobota, Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova, a Salome nakoupily vonné masti, aby ho šly pomazat. ²Brzy ráno prvního dne po sobotě, sotva vyšlo slunce, šly k hrobu. ³Říkaly si mezi sebou: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobu?“ ⁴Ale když vzhledly, viděly, že kámen je odvalen; a byl velmi veliký. ⁵Vstoupily do hrobu a uviděly mládence, který seděl po pravé straně a měl na sobě bílé roucho; i zděsily se. ⁶Řekl jim: „Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položili.“

Mt 27:62 „Nazířti, v den po pátku, shromáždili se velekněží a farizeové u Piláta.“

L 23:54-56 „⁵⁴Byl pátek a začínala sobota. ⁵⁵Ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje, šly za ním; viděly hrob i to, jak bylo tělo pochováno. ⁵⁶Potom se vrátily, aby připravily vonné masti a oleje. Ale v sobotu zachovaly podle příkázání svátečních klíč.“

J 19:14.31.41.42 „¹⁴Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: „Hle, váš král!“

³Iponěvadž byl den přípravy a těla nesměla zůstat přes sobotu na kříži – na tu sobotu připadal totiž velký svátek – požádali Židé Piláta, aby odsouzeným byly zlámány kosti a aby byli sňati z kříže.

⁴¹V těch místech, kde byl Ježíš ukřižován, byla zahrada a v ní nový hrob, v němž dosud nikdo nebyl pochován.

⁴²Tam položili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blízko.“

Ko 2:10-12 „¹⁰V něm jste i vy dosáhli plnosti. On je hlavou všech mocností a sil. ¹¹V něm jste obřezáni obřezkou, která není udělána lidskou rukou; obřezka Kristova je odložením celého nevykoupeného těla. ¹²S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšeni vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých.“

Ř 6:4 „Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkřísen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života.“

PO 23. září – ODVALENÝ KÁMEN

Mk 16:1-8 „¹Když uplynula sobota, Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova, a Salome nakoupily vonné masti, aby ho šly pomazat. ²Brzy ráno prvního dne po sobotě, sotva vyšlo slunce, šly k hrobu.

³Říkaly si mezi sebou: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobu?“ ⁴Ale když vzhledly, viděly, že kámen je odvalen; a byl velmi veliký. ⁵Vstoupily do hrobu a uviděly mládence, který seděl po pravé straně a měl na sobě bílé roucho; i zděšily se. ⁶Řekl jim: „Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkřísen, není zde. Hle, místo, kam ho položili. ⁷Ale jděte, řekněte jeho učedníkům, zvláště Petrovi: „Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl.““ ⁸Ženy vyšly a utíkaly od hrobu, protože na ně padla hrůza a úžas. A nikomu nic neřekly, neboť se bály.““

1K 15:1-8 „¹Chci vám připomenout, bratři, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, ²a skrze něž docházíte spásy, držte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval – vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. ³Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem ⁴a byl pohřben; byl vzkřísen třetího dne podle Písem, ⁵ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. ⁶Poté se ukázal více než pěti stům bratřím najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. ⁷Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. ⁸Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně.“

J 21 „¹Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského. ²Stalo se to takto: Byli spolu Šimon Petr, Tomáš, jinak Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků. ³Šimon Petr jim řekl: „Jdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Šli a vstoupili na loď. Té noci však nic neulovili. ⁴Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. ⁵Ježíš jim řekl: „Děti, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli: „Nemáme.“ ⁶Řekl jim: „Hod'te síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.“ Hodili síť a nemožli ji ani utáhnout pro množství ryb. ⁷Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „To je Pán!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť – byl totiž svlečen – a brodil se k němu vodou. ⁸Ostatní učedníci přijeli na lodi – nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loket – a táhli za sebou síť s rybami. ⁹Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb. ¹⁰Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!“ ¹¹Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři; a ač jich bylo tolik, síť se neprotřhla. ¹²Ježíš jim řekl: „Pojďte jíst!“ A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. ¹³Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu. ¹⁴To se již potřetí zjevil učedníkům po svém vzkříšení. ¹⁵Když pojedli, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Pas mé beránky!“ ¹⁶Zeptal se ho podruhé: „Šimone, synu Janův, miluješ mne?“ Odpověděl: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Buď pastýřem mých ovcí!“ ¹⁷Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce!“ ¹⁸Amen, amen, pravím tobě: Když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš.“ ¹⁹To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech dodal: „Následuj mne!“ ²⁰Petr se obrátil a spatřil, že za nimi jde učedník, kterého Ježíš miloval, ten, který byl při večeři po jeho boku a který se ho tehdy otázel: „Pane, kdo tě zrajuje?“ ²¹Když ho Petr spatřil, řekl Ježíšovi: „Pane, co bude s ním?“ ²²Ježíš mu řekl: „Jestliže chce, aby tu zůstal, dokud nepřijdu, není to tvá věc. Ty mne následuj!“

PÁ 27. září – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 81. kapitolu „Zmrtvýchvstání“ (DA 779–787; TV 499–503) a 86. kapitolu „Poslední setkání“ (DA 818–828; TV 521–528) z knihy Touha věků.

„Pro věřícího je Kristus vzkříšením i životem. Život, který byl hříchem zničen, je ve Spasiteli obnoven, neboť v něm je život a on oživuje, koho chce. Má moc udělovat nesmrtelnost. Život, který jako člověk položil, znovu přijímá a dává lidem. Řekl: ‚Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.‘ ‚Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit na věky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.‘ ‚Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.‘ (J 10,10; J 4,14; J 6,54).

Smrt pro věřícího člověka mnoho neznamená. Kristus o ní hovoří jako o nepatrném okamžiku. ‚Kdo zachová mé slovo, nezemře navěky..., neokusí smrti navěky.‘ (J 8,51.52) Pro křesťana je smrt jen spánkem, chvílí ticha a tmy. Život je skryt s Kristem v Bohu, a až se ukáže Kristus, náš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě.‘ (Ko 3,4)“ (DA 786.787; TV 502.503)

Dokonce i ateističtí historici, kteří nedokážou přijmout realitu vzkříšení, připouštějí nejen to, že Ježíš byl zabit, ale i to, že po jeho smrti mnoho lidí tvrdilo, že viděli vzkříšeného Krista. To byl základ pro vytvoření toho, co se později stalo křesťanskou církví. Někteří ve snaze vysvětlit tvrzení učedníků zašli až tak daleko, že přišli s teorií, že Ježíš měl dvojče nebo že první učedníci měli halucinace, protože si mysleli, že viděli Ježíše. Jiní říkali, že Ježíš ve skutečnosti nikdy nezemřel, ale jen omdlel a potom, později, opět procitl. A objevily se i teorie, že Ježíšovo tělo vzali mimozemšťané.

Otázky k rozhovoru

1. Proč by učedníci lhali o Ježíšově zmrtvýchvstání? Podle všeho, co víme, museli pro svou víru čelit nenávisť, odcizení a pronásledování. Co by získali vymyšlením tohoto příběhu?
2. Který důkaz Ježíšova zmrtvýchvstání je pro vás nejpřesvědčivější? Podělte se o své důvody se svou třídní sobotní školou.
3. Uvažujte nad velkou nadějí, kterou nám nabízí Ježíšovo vzkříšení. Přečtěte si 1K 15. Jakou důležitost připrkládá Pavel Ježíšovu vzkříšení?

18:49

ČT 26. září – JDĚTE DO CELÉHO SVĚTA

Mk 16:12-16 „¹²Potom se zjevil v jiné podobě dvěma z nich cestou, když šli na venkov. ¹³Ti to šli oznámili ostatním; ale ani těm nevěřili. ¹⁴Konečně se zjevil samým jedenácti, když byli u stolu; káral jejich nevěru a tvrdost srdce, poněvadž nevěřili těm, kteří ho viděli vzkříšeného. ¹⁵A řekl jim: „Jděte do celého světa a každé evagelium všemu stvoření. ¹⁶Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.“

Mk 16:16-20 „¹⁶Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen. ¹⁷Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět demony a mluvit novými jazyky; ¹⁸budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vzkládat ruce a uzdraví je.“ ¹⁹Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží. ²⁰Oni pak vyšli, všude kázali; a Pán s nimi působil a jejich slovo potvrzoval znameními.“

J 20:24-29 „²⁴Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. ²⁵Ostatní učedníci mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebecích a dokud nevložitím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ ²⁶Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“ ²⁷Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ ²⁸Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ ²⁹Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.““

Sk 28:3-6 „³Když Pavel nasbíral náruč chrástí a přiložil na oheň, zakousla se mu do ruky zmije, která prchala před žárem. ⁴Jakmile domorodci uviděli, že mu visí na ruce had, říkali si mezi sebou: „Ten člověk je určitě vrah. I když se zachránil z moře, bohyně odplaty nedovolila, aby zůstal na živu.“ ⁵Ale Pavel setřásl hada do ohně a nic zlého se mu nestalo. ⁶Oni čekali, že oteče nebo že najednou padne mrtev. Když to však dlouho trvalo a viděli, že se s ním nic neděje, začali naopak říkat, že je to nějaký bůh.“

Mt 28:20 „¹⁹Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého ²⁰a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.““

²³Mezi bratřími se to slovo rozšířilo a říkalo se, že onen učedník nezemře. Ježíš však neřekl, že nezemře, nýbrž: „Jestliže chceš, aby tu zůstal, dokud nepřijdu, není to tvá věc.“ ²⁴To je ten učedník, který vydává svědectví o těchto věcech a který je zapsal; a my víme, že jeho svědectví je pravdivé. ²⁵Je ještě mnoho jiného, co Ježíš učinil; kdyby se mělo všechno dopodrobna vypsát, myslím, že by celý svět neměl dost místa pro knihy o tom napsané.

Gn 1 „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. ²Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. ³I řekl Bůh: „Bud' světlo!“ A bylo světlo. ⁴Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. ⁵Světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první. ⁶I řekl Bůh: „Bud' klenba uprostřed vody a oddělí vody od vod!“ ⁷Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak. ⁸Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý. ⁹I řekl Bůh: „Nahromadte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souši!“ A stalo se tak. ¹⁰Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moří. Viděl, že to je dobré. ¹¹Bůh také řekl: „Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ A stalo se tak. ¹²Země vydala zelení: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromů, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré. ¹³Byl večer a bylo jitro, den třetí. ¹⁴I řekl Bůh: „Bud' světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let. ¹⁵Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítala nad zemí.“ A stalo se tak. ¹⁶Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy. ¹⁷Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítala nad zemí, ¹⁸aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. ¹⁹Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. ²⁰I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!“ ²¹I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré. ²²A Bůh jim poželhal: „Plodte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci necht' se rozmnožit na zemi.“ ²³Byl večer a bylo jitro, den pátý. ²⁴I řekl Bůh: „Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!“ A stalo se tak. ²⁵Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré. ²⁶I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ ²⁷Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. ²⁸A Bůh jim poželhal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ ²⁹Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. ³⁰Veškeré zemské zvěře i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. ³¹Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.“

Gn 2 „¹Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. ²Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³A Bůh poželhal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo. ⁴Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny. V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe, ⁵nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházela žádná polní bylina, neboť Hospodin Bůh nezavlažoval zemi deštěm, a nebylo člověka, který by zemi obdělával. ⁶Jen záplava vystupovala ze země a napájela celý zemský povrch. ⁷I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chrápní dech života. Tak se stal člověk živým tvorem. ⁸A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil. ⁹Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromoví žádoucímu na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého. ¹⁰Z Edenu vychází řeka, aby napájela zahradu. Odtud dále se rozděljuje ve čtyři hlavní toky. ¹¹Jméno prvního je Píson; ten obtéká celou zemi Chavílu, v níž je zlato, ¹²a zlato té země je skvělé; je tam také vonná pryskyřice a kámen karneol. ¹³Jméno druhé řeky je Gichón; ta obtéká celou zemi Kúš. ¹⁴Jméno třetí řeky je Chidekel; ta teče východně od Asýrie. Čtvrtá řeka je Eufrat. ¹⁵Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. ¹⁶A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. ¹⁷Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.“ ¹⁸I řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“ ¹⁹Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak je nazve. ²⁰Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná. ²¹I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem. ²²A Hospodin Bůh vytvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu.“

